

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BBI0084

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ សួន ពន ភេទប្រុស អាយុ៥៦ឆ្នាំ

មុខងារនៅសម័យខ្មែរក្រហម: កងចល័ត

មុខងារបច្ចុប្បន្ន: កសិករ

ស្រុកកំណើតនៅភូមិខ្នែងរមាស ឃុំរោងជ្រៃ ស្រុកបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង

សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិអូរកណ្តាល ឃុំអូររំដួល ស្រុកភ្នំព្រឹក្ស ខេត្តបាត់ដំបង

ថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៤៩:៣១

៣១ទំព័រ

វណ្ណៈ : ចឹងថ្ងៃនេះ ថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។ ចឹងខ្ញុំសូមណែនាំខ្លួន ខ្ញុំមកពីអង្គការមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ។ ខ្ញុំមកក្នុងភូមិពួកដើម្បីចង់ដឹងរឿងរ៉ាវប្រវត្តិភូមិ

ហើយនឹងចង់ដឹង ពីអតីតកាលដែលធ្លាប់ឆ្លងកាត់ក្នុងប៉ុន្មានសម័យកន្លងមក ។

ហើយពនសម្ភាសន៍ជាមួយខ្ញុំ និងពូហ្នឹង ទុកឲ្យកូនចៅជំនាន់ក្រោយបានដឹង បានឮ

ហើយនឹងបានសិក្សាស្រាវជ្រាវជា បន្តទៀត ។ ចឹងពនសម្ភាសន៍ខ្ញុំជាមួយពូ

តើពូអនុញ្ញាតឲ្យឯកសារទាំងអស់នឹង ទុកឲ្យក្មេង ជំនាន់ក្រោយ

យកទៅសរសេរទៅធ្វើទុកចងក្រងជាឯកសារបានទេ ពូអនុញ្ញាតទេ?

ពន : យកម៉េចយកទៅធ្វើ ។

វណ្ណៈ : បាទ! ពូមិនថាអីទេ?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះពួក ឈ្មោះអីដែរ?

ពន : ពន ។

វណ្ណៈ : បាទ?

ពន : សួន ពន ។

វណ្ណៈ : សួន ពន ។ ពូអាយុប៉ុន្មាន?

ប្រពន្ធ : អាយុ៥៦ ។

វណ្ណៈ : ៥៦ឆ្នាំ ។ ប្រពន្ធពូឈ្មោះអីដែរ?

ប្រពន្ធ : ស សីង ។

វណ្ណ : កាត់អាយុប៉ុន្មាន?

ប្រពន្ធ : ៥៧ ។

វណ្ណ : បងពូម៉ាឆ្នាំ?

ប្រពន្ធ : បងម៉ាឆ្នាំ ។

វណ្ណ : ឪពុកពូឈ្មោះអី?

ពន : ឈ្មោះ ហ៊ឹម ។

វណ្ណ : ត្រកូលកាត់?

ពន : ខ្ញុំអត់ចាំដែរ ។

វណ្ណ : ហ៊ឹម?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : មាយ?

ពន : មាយ ឈ្មោះ រិន ។

វណ្ណ : ចុះកាត់ទាំងពីរសព្វថ្ងៃ?

ពន : ស្លាប់អស់រលីង ។

វណ្ណ : ស្លាប់ជំនាន់ណា?

ពន : ជំនាន់សម្តេច ពីជំនាន់សម្តេចសីហនុ ។

វណ្ណ : ចុះបងប្អូន?

ពន : ខ្ញុំមាន២នាក់ ។

វណ្ណ : ២នាក់នឹងសព្វថ្ងៃនៅទាំងអស់គ្នា?

ប្រពន្ធ : នៅ ។

វណ្ណ : ប្អូនស្រីមួយទៀតមក?

ពន : បង ។

វណ្ណ : បងស្រីបង?

ប្រពន្ធ : ចា! បង ។

វណ្ណ : កាត់នៅណាដែរ?

ពន : នៅខ្នែករមាស ។

វណ្ណៈ : ខ្មែរមានស ។ ចឹងសព្វថ្ងៃពូមានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់? ស

ពន : កូន៤ ប្រុស២ ស្រី២ ។

វណ្ណៈ : ហើយស្រុកកំណើតពូនៅភូមិអី?

ពន : ស្រុកកំណើតខ្ញុំនៅខ្មែរមានសនឹងដែរ ។

វណ្ណៈ : ភូមិខ្មែរមានស ភូមិ?

ពន : ភូមិខ្មែរមានស ឃុំរោងជ្រៃ ពីដើម ខេត្តបាត់ដំបង ស្រុកបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង ។

វណ្ណៈ : ខ្មាចរមានស?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ឃុំ?

ពន : ឃុំរោងជ្រៃ ។

វណ្ណៈ : ឃុំរោងជ្រៃ?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ស្រុក?

ពន : ស្រុកបាត់ដំបង ។

វណ្ណៈ : ស្រុកបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ឥឡូវពូនៅភូមិអី?

ពន : ភូមិកណ្តាល ។

វណ្ណៈ : ឃុំ?

ពន : នេះឃុំអូររំដួល ។

វណ្ណៈ : អូររំដួល ។ ស្រុក?

ពន : ស្រុក...(ស្ថាប័មិនបាន) ។

វណ្ណៈ : ខេត្ត?

ពន : ខេត្តបាត់ដំបង ។

វណ្ណៈ : ចឹងពូកាលពីតូច ពូរៀនបានត្រឹមថ្នាក់ណា?

ពន : អត់បានរៀនផង ។

វណ្ណៈ : អត់បានរៀនសោះ? មូលហេតុអីបានពូអត់បានរៀន?

ពន : មូលហេតុកាលនឹងយើងនៅតូច ណាមួយម៉ែឪអត់ ។

វណ្ណ : ម៉ែឪស្លាប់ចោល? ចឹងពូម៉ែឪស្លាប់ចោលតាំងពីពូនៅតូចៗ ?

ពន : នៅតូចៗ ។

វណ្ណ : ចឹងដល់ពេលម៉ែឪស្លាប់ចោល ពូទៅនៅជាមួយពីណាគេ?

ពន : ... (ស្តាប់មិនបាន) ។

វណ្ណ : នៅជាមួយបងជួយធ្វើអីទៅ?

ពន : ធ្វើស្រែភិចតូច ព្រោះមិនសូវជាដង យាមចាំ ។

វណ្ណ : ចឹងនៅជាមួយបងធ្វើស្រែ ។ ចឹងក្រោយៗមកទៀត ដល់ពេលរដ្ឋប្រហារទម្លាក់សម្តេចសីហនុនៅឆ្នាំ៧០ អី ពូទៅណាទៀត?

ពន : ខ្ញុំនៅនឹងដដែល ប៉ុន្តែចេញចូលខាងខ្មែរក្រហមនឹងហើយ ។

វណ្ណ : ពូចេញ ឆ្នាំណាដែលពូចេញ?

ពន : ខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ ។

វណ្ណ : រដ្ឋប្រហារហើយបានចេញ ឬក៏?

ពន : រដ្ឋប្រហារ ។

វណ្ណ : រដ្ឋប្រហារហើយបានចូលព្រៃម៉ាកអីចឹង?

ពន : អី! អាចេញចូលៗ ។

វណ្ណ : ចឹងកាលនឹងៗពូចូលដោយស្តាប់ការអំពាវនាវរបស់សម្តេចសីហនុ ឬក៏ម៉េចដែរ?

ពន : កាលនឹងវាដូចតាមអំពាវនាវរបស់សម្តេចផង ។

វណ្ណ : ចឹងពូចូលទៅ?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ចូលទៅតាំង៧០ ឬ៧១ ៧២?

ពន : ៧១ ៧២នេះហើយ ចេញចូលៗ ។

វណ្ណ : ចេញ កាលពូចូលៗនៅក្នុងភូមិដែលពូរស់នៅនឹង ឬក៏ចូលទៅកន្លែងតំបន់ផ្សេង?

ពន : ខ្ញុំទៅនៅស្រុកខាងត្បូងខ្ញុំ នៅស្រុកព្រៃ... (ស្តាប់មិនបាន) បងប្អូនខ្ញុំនៅនឹងច្រើន ។

វណ្ណ : ចុះចឹងទៅនៅជាមួយតាតាំងពីឆ្នាំណា?

ពន : អូ! ខ្ញុំភ្លេចបាត់ហើយ ។

វណ្ណ : ទៅនៅជាមួយតានៅ... (ស្តាប់មិនបាន) ខេត្តណា?

ពន : ស្រុកបាត់ដំបងនេះឯង ។
 វណ្ណ : នឹងភូមិព្រៃលាវ?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : បាត់ដំបងដែរ?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : ពួចូលទៅអាង្នាំ៧/១ ៧/២នឹង កាលដែលពួចូលទៅនឹង មានបានវ៉ែជាមួយពួកលន់ នល់
 នៅ?
 ពន : ខ្ញុំអត់បានវ៉ែ នៅភូមិ គេនេះប៉ុន្តែខ្ញុំចេញចូលៗ ៣-៤ថ្ងៃចេញមកវិញមក ចេញចូលៗ ។
 វណ្ណ : ចេញចូលទៅជួយធ្វើអីគេ?
 ពន : ជួយយើងប្រាប់ដំណឹងចេញពីនឹងទៅទៀត ។
 វណ្ណ : យើងអ្នកនាំសារ?
 ពន : ... (ស្តាប់មិនបាន) ។
 វណ្ណ : កាលចេញចូលក្នុងភូមិនៅអាង្នាំ៧/១ ៧/២ ៧/៣នឹង កាលនឹងពូជីងថាមានទម្លាក់គ្រាប់បែក
 ទេ?
 ពន : ដឹងតើ ដឹង..... (ស្តាប់មិនបាន) នៅទម្លាក់ចឹង ។
 វណ្ណ : កាលនឹងពួចូលក្នុងព្រៃហើយ ការទម្លាក់នឹង?
 ពន : ចេញចូល ទៅណាទម្លាក់ បើមកនេះដុតទៅ ។
 វណ្ណ : ចឹងនិរសាដូចយើង យកការណ៍ពីក្នុងទៅក្រៅពីក្រៅទៅក្នុងទ្វេខាងកងទ័ពនឹង?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : ចឹងពីណាគេដឹកនាំពួនៅខាងជំនឿរបាត់ដំបងនឹង?
 ពន : មេៗ ភ្លេចឈ្មោះអស់ហើយ ។
 វណ្ណ : ស្គាល់រស់ ញឹម រស់អីទេ?
 ពន : មិនស្គាល់ រស់ ញឹម ភាគីអីស្គាល់ទាំងអស់ ។
 វណ្ណ : កាលនឹងចូលទៅជាមួយភាញឹម ភាអីដែរ?
 ពន : កាលនឹងភាញឹមភាត់នៅខាងតំបន់ ។
 វណ្ណ : ហើយភាត់?
 ពន : ភាត់ភាត់ខាងតំបន់ដែរ ដល់យូរបានភាត់ឡើង ភាញឹមឡើងភូមិភាគវិញ ។

វណ្ណៈ : ចឹងកាលនឹង ការដែលពូនៅកំពុងតស៊ូក្នុងព្រៃនឹង កាលនឹងពូអត់ទាន់ស្គាល់តារាមី តារាមី ស្គាល់នៅ?

ពន : នៅ ។

វណ្ណៈ : នៅទេនេះ ។ ដល់ពេល ចុះដល់ពេលខ្មែរក្រហមវិញបាននៅឆ្នាំ៧៥ មិនទីក្រុងភ្នំពេញ បាក់ ដំបងអីចូលពេញអស់ហើយចឹង ។ ពេលដែលខ្មែរក្រហមឈ្នះហើយ គេមានបញ្ជូនពូទៅ ខាងណាទៀតទេ?

ពន : ខ្ញុំអត់ ។

វណ្ណៈ : នៅបាក់ដំបងដែល?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : នៅបាក់ដំបងរហូត?

ពន : នៅបាក់ដំបង មកនៅព្រៃលាវអីនេះ ធ្វើកងចល័ត ។

វណ្ណៈ : កងចល័ត ។ ចុះពូពេល៧៥ហើយ ម៉េចបានពូមកនៅកងចល័ត ព្រោះពូធ្លាប់ចូលជានិរសា ចូលជាអី?

ពន : ចុះយើងចូលនៅក្រោយគេ ។

វណ្ណៈ : ចឹងពូចូលកងចល័តវិញ៧៥?

ពន : ធ្វើការដល់ហើយយើងចេញចូល ។

វណ្ណៈ : ពូចូលកងចល័តនៅភូមិអី?

ពន : នៅភូមិព្រៃលាវ ។

វណ្ណៈ : ពូធ្វើកងចល័តតាំងពី៧៥ រហូតដល់ពេលណា?

ពន : ដល់យួនចូល ។

វណ្ណៈ : ដល់យួនចូល? កាលនឹងពូនៅជាតំបន់ប៉ុន្មាន?

ពន : អានឹងនៅជាតំបន់៣ ។

វណ្ណៈ : តាមពិតទៅតំបន់៣ បើពូធ្លាប់រស់នៅជាមួយប្រជាជន កងចល័តមកនៅជាមួយប្រជាជន ដែរ?

ពន : អត់ទេ ចល័តនេះចល័ត ។

វណ្ណៈ : ចល័តអីគេ?

ពន : ចល័តស្រុក ។

វណ្ណៈ : កងចល័តស្រុក?

ពន : បាទ! ចល័តតំបន់មានហើយ ។

វណ្ណៈ : ចឹងពូចល័តស្រុកដោយសារថា ដូចថាខ្មែរក្រហមឈ្នះហើយ លែងមានសង្គ្រាម អាទិ៍ ចល័តនឹង ប៉ុន្តែវាលក្នុងកងទ័ពដែរ កងទ័ពឈប់កាន់កាំភ្លើងហើយ មកចល័តវិញ ឬក៏ ម៉េច?

ពន : វាចេញចូល កងទ័ពនេះ ។

វណ្ណៈ : ៧៥ ហើយ?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចឹងអត់មាននៅជាមួយប្រជាជនទេ?

ពន : អត់ ។

វណ្ណៈ : ប្រជាជននៅដោយឡែកសហករណ៍ផ្សេងទៀត?

ពន : សហករណ៍ផ្សេងទៀត ។

វណ្ណៈ : ពូមិនមែននៅតាមសហករណ៍ទេ?

ពន : ខ្ញុំនៅប្រហែល៦ - ៧ គីឡូពីប្រជាជន ។

វណ្ណៈ : ចឹងកងចល័តនឹងអត់នៅជាមួយ បាយសហករណ៍ប្រជាជន?

ពន : បាយដោយឡែក ។

វណ្ណៈ : តាមពិតពូ នៅតំបន់ពានីន គេថាអត់សូវលំបាកទេ ឬក៏លំបាកដែរ?

ពន : ប៉ុន្តែខ្ញុំដែលវា នៅដូចមិនសូវយ៉ាប់ដូច ។ ប៉ុន្តែយ៉ាប់ថាកន្លែង...(ស្តាប់មិនបាន) ។

វណ្ណៈ : បាទ! ប៉ុន្តែនៅតំបន់ពានីន គេថាប្រជាជនអត់សូវយ៉ាប់ដែរ តាមខ្ញុំ...(ស្តាប់មិនបាន) តាញឹក លី គាត់ប្រធានយុវអូរដំបង ថាប្រជាជននឹងអត់សូវដែរ...ដូចជាធ្វើស្រូវបានចឹង គាត់មិនដែលរាយការណ៍ទៅអង្គការអស់ៗទេ ដូចជាបាន១០ តោន គាត់ថាបាន៧ តោនទេ គាត់លាក់ទុកឲ្យប្រជាជនហូបខ្លះដែរ ។ ប៉ុន្តែក្រៅពីតំបន់គាត់ ដូចជាតំបន់៤ តំបន់៥ តំបន់អីប្រជាជនស្ទាបច្រើន ។ ប៉ុន្តែកន្លែងពូអត់អី ពូនៅកងចល័តរហូត?

ពន : ដល់យួនចូលមក បានខ្ញុំចូលព្រៃម្តងទៀត ។

វណ្ណៈ : ពូនៅកងចល័តនឹង កងចល័តៗស្រុក ក្នុងតំបន់ ពូស្គាល់ពីណាខ្លះ តាញឹម?

ពន : ស្គាល់បងញឹម តាភ្នំ ស្គាល់អីនឹង... ។

វណ្ណៈ : តាភ្នំគាត់ធ្វើអីដែរ?

ពន : ចល័តតំបន់ គណៈតំបន់ ។
 វណ្ណ : ចឹងគារស៍ ញឹម ហើយភាគី ក្រោយមកពូមានដឹងថាភាគីទៅណា?
 ពន : ភាគីគេចាប់បាត់ទៅ ។
 វណ្ណ : ចុះភាញឹម?
 ពន : គេចាប់ដែរ ភាញឹមគណៈភូមិភាគ ។
 វណ្ណ : ពូដឹងថាខាងណាគេមកចាប់ពួកគាត់ទេ?
 ពន : កាលនឹងមកចាប់មានពួកមកពីខាងកើត ពួកខាងនិរតី ។
 វណ្ណ : ការពូនៅក្នុងចល័តនឹង គេឲ្យពូធ្វើអីខ្លះ?
 ពន : ខ្ញុំគេឲ្យចូលនៅខាងសំណង់....(ស្តាប់មិនបាន) ។
 វណ្ណ : សំណង់ ធ្វើទារទឹក ធ្វើអីទៀត?
 ពន : ធ្វើបាត់ភាមនប្រកបវេល ធ្វើណាណែ ធ្វើភូមិស្ពាន ដើរធ្វើគ្រប់កន្លែង ។
 វណ្ណ : ដើរធ្វើគ្រប់កន្លែង?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : ចុះភ្នំពូប៉ុន្មាននាក់?
 ពន : បាទ! ខ្ញុំធ្វើការនេះភ្នំ៤០ នាក់ ។
 វណ្ណ : អានឹងធ្វើសំណង់រហូតម៉េច?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : សំណង់បានខ្យាប់ បានស៊ីម៉ង់មកពីណា ពូដឹងកាលនឹង?
 ពន : ស៊ីម៉ង់គេយកពីថ្មកោល ខ្យាប់ទៅយកពីខាងនោះបាត់ដំបង នៅម៉ាជួរស្តីគេនេះ ស៊ីម៉ង់ យើងដើរយកគ្រប់កន្លែង ពេលណាទៅយកខាងក្នុង ពេលណាទៅយកខាងស្តីខាងណា ខាងកើតអីបាត់ដំបង ។
 វណ្ណ : ហើយកាលនឹង ដូចជាមានឡានមានអីដឹកឡានម៉េច?
 ពន : ឡានមាន គេប្រគល់ឡានឲ្យម៉ាគ្រឿង ។
 វណ្ណ : មានឡានតែម៉ាគ្រឿងទេ ដឹកម៉េចទាន់?
 ពន : ដឹកខ្យាប់ ហើយថ្មទៅយកក្នុងផ្ទះ ។
 វណ្ណ : ចឹងដឹកសំណង់ ធ្វើទារទឹកធ្វើអីភាមស្រុកនឹង?
 ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ហើយពេលចាប់តាញឹម តាតុំអីទៅ កន្លែងពូនីងមានពីណាមកគ្រប់គ្រងទៀតទេ?

ពន : ពួកមកពីនិរតី មកគ្រប់គ្រង ។

វណ្ណៈ : អ្នកដែលមកពីនិរតីមកដូចជាកាច់ជាន់មុន ឬក៏មិនអីទេ?

ពន : មានខុសអីជាន់មុនឬនួន ដូចតែមុនដែរ ។

វណ្ណៈ : ចឹងដែលមុន កាលដែលមុនពួកនិរតីមក ប្រធានកន្លែងពូពីណាកេ ប្រធានកងចល័ត?

ពន : ប្រធានកងចល័តកាលមុនឈ្មោះ ម៉ុនដែរ ។

វណ្ណៈ : ម៉ុន?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ម៉ុននឹង ក្រោយមកគេចាប់គាត់ទេ?

ពន : គេចាប់ដែរ ។

វណ្ណៈ : ចាប់ហើយចូលពីណាកេ?

ពន : ចូលតាខន មកពីនិរតី ។

វណ្ណៈ : តាខន?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ប៉ុន្តែពូខាងកងចល័តពូ ការហូបចុកធម្មតាទេ?

ពន : ធម្មតា ។

វណ្ណៈ : មិនលំបាកនេះ? ប៉ុន្តែពូដឹងថាប្រជាជនលំបាកទេ?

ពន : ប្រជាជនយ៉ាង ។

វណ្ណៈ : ហើយពូដឹងថាសម័យនឹង មានគេយកមនុស្សទៅសម្លាប់ចោល ពូដឹងទេ?

ពន : ដឹង ក៏មិនហ៊ានមាត់ ។

វណ្ណៈ : ចុះកាលនឹងពូភ័យដែរ ឬក៏មើចដែរ?

ពន : ភ័យដែរ ។

វណ្ណៈ : ព្រោះពូមិនមែនអ្នកនិរតី អ្នកបាត់ដំបង?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចឹងអ្នកបាត់ដំបងនៅធ្វើការជាមួយ ៤០ នាក់នឹង មានអ្នកណាម្នាក់ដែលគេត្រូវចាប់ខ្លួន?

ពន : អត់មាន ។

វណ្ណ : អត់អីទេ កន្លែងពូអត់អីទាំងអស់ ។ ការពួកនិរតីមកគេចាប់ពួកមេៗ ត្រឹមណា ពូមានដឹង ទេ?

ពន : គេចាប់មេៗកាលមេ គេចាប់តាំងពីមេឃុំឡើង ។

វណ្ណ : មេឃុំក៏ចាប់ដែរ?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ចាប់មេឃុំរហូតដល់គណៈភូមិភាគ ។ ចឹងពូដូចជាពេលចាប់គាញឹមទៅនៅឆ្នាំណា?

ពន : នឹងខ្ញុំវាមិនចាំឆ្នាំ ។

វណ្ណ : អត់ចាំ ។ ប៉ុន្តែពេលចាប់គាញឹមហើយ តើពីណាមកកាន់នៅភូមិភាគនឹងវិញ?

ពន : កាលនឹងខ្ញុំអត់ចាំដែរ អ្នកកាន់ភូមិភាគអ្នកមកថ្មីខ្ញុំអត់ចាំ ។

វណ្ណ : ចឹងដល់ពេលរៀនណាមចូលមក ពូរត់មកជាយងែនម៉ង ឬក៏នៅស្រុក?

ពន : ខ្ញុំរត់ទៅសំឡូត ។

វណ្ណ : រត់ទៅខាងសំឡូត ។ ម៉េចបានពូរត់?

ពន : ចុះយួនដេញ ។

វណ្ណ : ប៉ុន្តែពូរត់ៗ ជិតទេ រត់ពីបាត់ដំបងទៅសំឡូត វាមិនសូវឆ្ងាយ?

ពន : ដេកផ្លូវ២យប់ដែរ ។

វណ្ណ : ២យប់ដល់សំឡូត ។ មនុស្សច្រើនទេពូ កាលនឹង?

ពន : ទៅ៥០០ - ៦០០ នាក់ ។

វណ្ណ : ចឹងម៉ាកងចល័តទៅទាំងអស់?

ពន : បាទ! កាលនឹងទៅចល័ត.....(ស្តាប់មិនបាន) ទៅនៅជុំក្នុងទាំងអស់ ។

វណ្ណ : ៦០០ នាក់នឹងរត់តាមផ្លូវ អត់មានស្លាប់អីមានអី?

ពន : អត់មានអី ។

វណ្ណ : អត់មានអី ព្រោះរត់ជិត?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ហើយដឹងផ្លូវផង ។ ប៉ុន្តែឆ្នាំ៧៧នឹង ពូថាអ្នករត់មកពីភ្នំពេញអី ដូចការលំបាកស្លាប់តាម ផ្លូវ ដាច់អាហារដាច់អីកាត់ព្រៃអី មិន កាលនឹង ។

ពន : កាលនឹងខ្ញុំអត់ជួបសុខសប្បាយរហូត ។

វណ្ណៈ : ពូស្កាលដូវស្កាលអី អ្នកស្រុកបាត់ដំបងស្រាប់ចឹង វាមិនសូវមានបញ្ហាអី ។ ខ្លះអស់ស្កាលដូវ ចេះខ្លាចយួនដេញ ចេះរត់ទៅកាត់ព្រៃកាត់អីក៏ដោយ ។ កាលនឹងពូទៅដល់សំឡូត ពូធ្វើអីទៀតទៅ?

ពន : ទៅដល់សំឡូត គេរៀបចំហើយបំពាក់ប្រដាប់អាវុធ ។

វណ្ណៈ : កាន់កាំភ្លើងទៀតហើយ?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : កាន់កាំភ្លើងវ៉ែរជាមួយរៀតណាម?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចឹង៧/៧ម៉ែត ចូលព្រៃ៧/៧កាន់កាំភ្លើងទៀត?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ពីណាដឹកនាំ?

ពន : កាលនឹងគាត់នេះ គាម៉ុក អ្នកដឹកនាំមក ទៅជួបគាម៉ុកនៅនឹងហើយ ។ គាម៉ុកចាប់ផ្តើមបំពាក់អាវុធបំពាក់អីមក ។

វណ្ណៈ : ជួបគាម៉ុកនៅសំឡូត?

ពន : អី!

វណ្ណៈ : ចឹងពេលគាម៉ុកទៅអន្លង់វ៉ែន ពូទៅតាមគាម៉ុកដែរ ឬក៏អត់ទេ?

ពន : អត់ទេ អត់ទៅ ខ្ញុំនៅនឹងរហូតនឹងទៅ ។

វណ្ណៈ : នៅសំឡូតនឹងរហូត?

ពន : ចេញពីសំឡូត នៅម៉ាជួរភ្នំធំភ្នំតូចនេះ នៅវ៉ែម៉ាជួរនឹង វ៉ែរជាមួយ ។ និយាយអាប្រវត្តិនឹង វាវ៉ែនឆ្ងាយណាស់ ។

វណ្ណៈ : ពូនិយាយមើល?

ពន : វ៉ែរចេញពីនេះ មកនៅប្រាសាទនៅវ៉ែប្រាសាទ ។

វណ្ណៈ : ហើយម៉េចទៀត ពូនិយាយរហូតម៉ែត?

ពន : វ៉ែរនៅប្រាសាទ មកនៅម៉ាជួរត្រួយស្តៅ ម៉ាជួរវត្តកោះ ឬគោល វ៉ែម៉ាចំហៀងនឹង ។ ហើយបានយួនមកដល់ បាន.....ចេះវ៉ែវយក្រោយ វ៉ែរឬគោល បវេល ដំបូកក្នុង ម៉ាជួរ ដំបូកក្នុង គង់ ម៉ក់ហ៊ីនអីនេះវិញ ។ យើងបានវ៉ែរជាយព្រំដែនវិញ ។

ដល់បាននឹងហើយ បានបកទៅវិញព្រំនឹងវិញ តាមដងស្ទឹងម៉ាជួររបស់រដ្ឋអភិវឌ្ឍន៍
ធ្វើសង្គ្រាមឈ្នះនឹងវិញ ។

វណ្ណៈ : ម៉េចទៀតត្ប?

ពន : ចេះធ្វើសង្គ្រាមទល់រូបតដល់យើងនេះបណ្តោយ ។

វណ្ណៈ : បាទ! សមាហរណកម្មបណ្តោយ?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចឹងការដែលវិញជាច្រើនកន្លែងនឹង តើពូជីងថាទាំងឡាយយួន ទាំងឡាយខ្មែរយើង ខាង
ខ្មែរក្រហមនឹង តើមានស្លាប់មានរួសច្រើន?

ពន : ប៉ុន្តែដឹងថាខាងយួនស្លាប់ច្រើនរួស ខ្មែរក្រហមរួស១០០ នាក់អីវិញ៥ នាក់ ជួនកាល១០
នាក់ វិញសង្គ្រាមឈ្នះ ។

វណ្ណៈ : ចឹងយួនស្លាប់ច្រើន?

ពន : បាទ! វិញដល់វិញបញ្ហាសមិន វិញដោយវិញស្ទឹងទៅ ទៅណាក៏វិញដុតភ្លើង ពេលយួនមក
ខែប្រាំនឹង យើងវិញដុតភ្លើង យួនវាភ័យពេកវាវត់ទៅ យើងដុតភ្លើងដេញតាមក្រោយ ។

វណ្ណៈ : ខ្មែរក្រហម៥នាក់ ហ៊ានវិញយួនប៉ុន្មាន ១០០ នាក់អីដែរ?

ពន : បាទ! ១០ នាក់ ១០០ នាក់អីដាក់ម៉ាជួរនេះ ។

វណ្ណៈ : ចឹងខាងខ្មែរក្រហមកាលនឹងបានអារុធ្មានអីមកពីណា?

ពន : ទូតចិនៗ តាំងពីខោអាវ ថ្នាំពេទ្យថ្នាំអី ។

វណ្ណៈ : សម្ភារៈចិនម៉ែង ។ ចឹងកាលនឹងពូមានប្រាក់ខែកាល?

ពន : អានោះអត់ទេ ។

វណ្ណៈ : គួនប្រាក់ខែទេ?

ពន : គួនប្រាក់ខែ ។

វណ្ណៈ : វិញអត់ប្រាក់ខែម៉ែង?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ហើយដល់ក្រោយមកពូឈរជើងនៅណា បានយូរជាងគេ?

ពន : ខ្ញុំនៅនេះឯង ។

វណ្ណៈ : នៅខាងណា?

ពន : ចក្រី ។

វណ្ណៈ : ចក្រីភ្នំព្រឹក្ស?

ពន : បាទ! ម៉ាជួរអស់នេះ ។

វណ្ណៈ : អត់នៅម៉ាឡែអីទេ?

ពន : អត់បាននៅ ។

វណ្ណៈ : ចុះនៅភ្នំព្រឹក្សនេះ ពីណាគេប្រធានកងពល?

ពន : លោក លី កិន ។

វណ្ណៈ : លី កិន?

ពន : លី កិន ភាកន ឈ្មោះគេ ដាក់លី កិន ។

វណ្ណៈ : លី កិន ហៅភាកននឹង?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : បើនៅខាងកំរៀង ភាសុខ គង់?

ពន : ភាកន់នៅក្រោមភាកននឹងដែរ ។

វណ្ណៈ : សុខ គង់ នៅក្រោមភាកនដែរ?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចឹងភាកន កាត់ក្តាប់តាំងពីនឹងទៅ?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចុះ សូ ហុន?

ពន : សូ ហុននៅខាងម៉ាឡែ ។

វណ្ណៈ : សូ ហុននៅខាងម៉ាឡែ?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ប៉ុនចឹងដល់ពេលក្តាប់រួមទាំងអស់ គណៈបញ្ជាការអី ភាអៀង សារី ឬក៏មិនមែន?

ពន : ភាអៀង សារីចូលមុន សុន សេនចូលមកក្រោយ ។

វណ្ណៈ : ចុះភាខៀវ សំដន?

ពន : ខៀវ សំដន កាត់ លី កិនៗយូរៗមកម្តង ។

វណ្ណៈ : ចុះខាងនេះអត់មានសម្តេចចុះមកដល់ សម្តេចសីហនុ?

ពន : អត់ដែលចុះមកដល់ទេ មានតែខៀវ សំដន ។

វណ្ណៈ : បើនៅខាងម៉ាឡែ សម្តេចចូលមកឆ្នាំ៨២ ។ អ៊ីដឹងទេកាលនឹង?

ពន : ដឹងៗ ។
 វណ្ណ : បាទ! មានកន្លែងសារគាំទ្រ?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : ចឹងកាលសម្តេចយាងចូលមកនឹង ពូបុរាណទេវទូលទេ?
 ពន : អត់ ។
 វណ្ណ : អត់ៗ បុរាណទេវទូលទេ ព្រោះពូកាន់ផ្នែកខាងនេះ?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : ចឹងពូកាលនឹងដូចជាដែលពូដើរច្រើនកាលជំនាន់នឹង ពូមើលឃើញថា កាលមុនមិនមែន វាលថេងចឹងទេ?
 ពន : អូ! ព្រៃរាប់គីឡូដឺ ព្រៃដើរដេកដូរម៉ាយបំអត់ដុតព្រៃ ។
 វណ្ណ : ចុះពូមានដើរដាច់រ៉ូត ដូចថាភ័យវ៉ាន់ព្រៃ វ៉ាន់ដូរ វ៉ាន់អី?
 ពន : ខ្ញុំដើរមិនដែលវ៉ាន់ដង ។
 វណ្ណ : អត់ដែលវ៉ាន់?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : ព្រៃនឹងសុទ្ធតែព្រៃដើមឈើធំៗ ហើយម៉េច?
 ពន : ដើមឈើធំៗ ។
 វណ្ណ : ដើមឈើធំៗ ?
 ពន : សុទ្ធតែព្រៃស្វា ព្រៃទោបអីទេ ។
 វណ្ណ : មានដីរឺទេ?
 ពន : មាន ដីរឺ ខ្ពង់ រមាំងអីនឹង ។
 វណ្ណ : ឥឡូវអស់ព្រៃអីចឹង រត់ទៅណាអស់ ដីរឺ ខ្ពង់នោះ ។
 ពន : មិនចេះអស់ ខ្លាទៅភ្នំនេះមានខ្លះសព្វថ្ងៃ ។
 វណ្ណ : នៅលើភ្នំវាមានអីស៊ីទៅ ។ ចុះកាលនឹងព្រៃច្រើន ពូនេះ?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : ចុះពូដូចថាអស់នៅពិបាកទេ កាលពូ?
 ពន : យ៉ាបដែរ ពេលណាដាច់ដាច់ទឹកទៅដាច់ដែរ ។
 វណ្ណ : ឧបមាថា ដូចគាហានខ្មែរក្រហមឈឺចាញ់អីចឹង មានពេទ្យកេមកងជួយ?

ពន : ពេទ្យគេមាន យើងទៅដេកពេទ្យ ។

វណ្ណ : ចឹងគេយកទៅដេកពេទ្យ គេសែងគេអីយកទៅដេកពេទ្យ?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ចុះបើយើងបាញ់យួន ឧបមាថាយើងចាប់បាញ់យួនឆាប់ចឹងតើយើងយកខ្មោចយួនមក ឬ ក៏អត់ទេ?

ពន : អត់ដែលយកមក ។

វណ្ណ : ទុកចោល?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ពួកវាមកយកវិញ?

ពន : មកយកវិញ ។

វណ្ណ : ចឹងដល់ពេលឆាប់ចឹង យើងអត់ចាំមើលថាវាចូលមកវិញ?

ពន : ពេលណាយើងចាំ ពេលណាយើងអត់ ។ យើងខ្លួន យើងមកក្រោយ ខ្លួនចាំ ។

វណ្ណ : តាមធម្មតាខ្មោចវាត្រូវចូលមកយកវិញ?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ចុះពេលដែលខាងទាហានយួន ខាងទាហានរដ្ឋកម្ពុជាខាងនោះ ដែលចាប់បានទាហានខ្មែរ ក្រហមហៅ?

ពន : មិនដែលសួរចាប់បានដឹង ។

វណ្ណ : ចុះខាងយើងវិញចាប់បាន?

ពន : ចាប់បានខ្លះដែរ ចាប់បានយួនចាប់បានអី ប៉ុន្តែអត់ដែលសម្លាប់ដឹង បញ្ជូនទៅតាមជាន់ថ្នាក់ នឹងទៅ ។

វណ្ណ : បញ្ជូនទៅកងពលវិញ?

ពន : បញ្ជូនទៅកងពលៗ បញ្ជូនទៅតាមនឹងទៀត ។

វណ្ណ : មិនសម្លាប់ទេ?

ពន : អត់ទេ ។

វណ្ណ : ចុះពូមានដែលដឹងពួកវាចេះ ពេលដែលចាប់ច្រើន គ្រប់៥០ នាក់ ១០០ នាក់ចឹង គេយក ទាហានយួនទៅដូរយកសម្ភារៈទៅដូរយកជាអង្ករ ជាអំបិលអីពីខាងថែមកវិញ ពូមានបាន ពួកចឹងដែរអត់? អត់ដឹងទេនេះ ពូមិនបានដឹង?

ពន : អ!

វណ្ណ : ចឹងឲ្យតែចាប់បានទាហានយួន យើងអត់ដែលវ៉ែសម្លាប់អីទេ?

ពន : អត់ទេ ។

វណ្ណ : ដែលវ៉ែធ្វើទារុណកម្មដែរ?

ពន : បើយើងមិនដែលនេះផង.....(ស្តាប់មិនបាន) យើងច្រើនឲ្យបាយហូបគ្រប់គ្រាន់ ។

វណ្ណ : ចឹងបញ្ជូនទៅទៀត?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ចឹងនៅពេលសម័យជំនាន់ក្រោយមកចឹង គេនៅគោរពច្បាប់សង្គ្រាមដែរតើ?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : បើជំនាន់ប៉ុលពត ប្រហែលជាមិនគោរពតាមមើល ចាប់បានដឹង.... ។ ដល់ពេលសម័យក្រោយមក គេគោរពតាមច្បាប់សង្គ្រាម គេចាប់បានត្រូវបញ្ជូន ត្រូវរក្សាល្មើយសឹកអីចឹង ។ ចុះពូដោះ ដូចជាមកបោះទីតាំង ពូឈប់ធ្វើតទៅទៀត ទាហានខ្មែរក្រហមតទៅទៀត ឈប់ជាចលនាស៊ូទៅទៀតចឹង ពូឈប់នៅឆ្នាំណា?

ពន : ឈប់ឆ្នាំដែលយើងផ្តាច់ខ្លួន ។

វណ្ណ : ផ្តាច់ខ្លួនសមាហរណកម្មនឹង សមាហរណកម្មនៅឆ្នាំ៧៦ នឹង?

ពន : ហ្នឹង ។

វណ្ណ : ចឹងពូរាល់ថ្ងៃ ពូនៅបានប្រាក់បៀវត្សសង្គមកិច្ចទេ?

ពន : អា រឿងនេះ ដល់យើងផ្តាច់ខ្លួន បើយើង.....(ស្តាប់មិនបាន) គេបំបិទឈ្មោះចោល ។

វណ្ណ : អូ! ពូអត់ទៅរកតវ៉ា តាមពិតផ្តាច់ខ្លួនៗចូលសមាហរណកម្មនឹង មានឈ្មោះទាហាននឹង គេ អាចនៅយកប្រាក់ខែបាន យើងឈប់ជាទាហាន ប៉ុន្តែយើងអាចទទួលប្រាក់សង្គមកិច្ចសង្គមអី អ្នកខ្លះបាន ។

ពន : កាលនឹងខ្ញុំចូលនៅជាមួយគារុំ ចូលនៅកងការពារនៅគារុំ ។ ដល់ពេលផ្តាច់ខ្លួន ផ្តាច់ឈ្មោះ យើងចឹងបណ្តោយ ។

វណ្ណ : អាចគេយកឈ្មោះពូបាត់ទៅ មិនដឹងទេ រឿងដៃក្នុងកន្លែងធ្វើការ ខ្ញុំមិនដឹងដែរ តែតាមធម្មតាមានឈ្មោះ មានអីចឹង ។ មកដល់ឥឡូវអ្នកខ្លះនៅទទួលប្រាក់ខែសង្គមកិច្ចបានដល់រាល់ថ្ងៃនេះ អ្នកដែលតស៊ូសម័យខ្មែរក្រហម ។ ខ្លះគេបានម៉ូតូបានអី ពូអត់ខ្លះខ្មែរ ចឹងក៏

គេយកទៅ ខ្ញុំមិនដឹង ។ ចុះពូ ឧបមាថាពូមកបោះទីតាំង នៅផ្តាច់ខ្លួនហើយ ពូមកនៅណា ជាប់?

ពន : ខ្ញុំមកនៅនេះមែន ។

វណ្ណ : បើតាមពូដឹង ពូអ្នកស្រុកបាត់ដំបងដែលថា ពីដើមមកកន្លែងតំបន់នេះមានតែព្រៃ គ្មាន ប្រជាជនរស់នៅទេ មែនទេ?

ពន : អត់មានសុទ្ធតែព្រៃសុទ្ធ ។

វណ្ណ : សង្កមសីហនុៗ ក៏ដោយ ក៏គ្មានមនុស្សរស់នៅ?

ពន : អត់មានៗ តែដូរវិល ទៅកែយ៉ាងដើម ។

វណ្ណ : ទៅកែយ៉ាងល្បីម៉េចតាំងពីម៉ាតឡែមកដល់នេះទៀត?

ពន : បាទ! មានដូរទៅកែយ៉ាងដើម ។

វណ្ណ : ទៅកែយ៉ាងនឹងពីណា ពូដឹងទេ?

ពន : មិនស្គាល់ដែរ មិនដែលធ្លាប់ឃើញមុខម៉េចផង ពូថាទៅកែយ៉ាងៗ ។

វណ្ណ : ទៅកែយ៉ាងៗ ។ ចុះពីដើមមកដូចថាទៅនឹង នៅកន្លែងពួករស់នៅនឹង មានភូមិមានអីរស់នៅ ឬក៏គ្មានទេ?

ពន : អត់មានភូមិទេ ។

វណ្ណ : បឹងគេហៅអី មានដឹងថាគេហៅអីដើម?

ពន : មានកាលនឹងខ្ញុំនៅដីថៃ..... ។

វណ្ណ : បឹងអត់មានភូមិមានអីទេ?

ពន : អត់ ។

វណ្ណ : ហេ! ថៃណាចូលបានដល់នឹង បើសម័យខ្មែរក្រហមពាណិជ្ជកម្ម គេការពារព្រំដែនដែរនឹង?

ពន : អាកាលយើងសម័យសង្គ្រាម នៅក្នុងដីថៃដែរ ។

វណ្ណ : អូ! បង់និយាយថាយើងៗនៅតែដីថៃទេ ។ យើងអត់នៅនេះ?

ពន : អត់... ។

វណ្ណ : ម៉ូនេះអត់មានភូមិមានអីទេ?

ពន : មិនមានភូមិ ។

វណ្ណ : បឹងកើតភូមិកើតអី....សម័យសមាហរណកម្មទេ?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចឹងមានស្រុកគេហៅស្រុកភ្នំព្រឹក្ស ទើបកើត?

ពន : ទើបកើត ។

វណ្ណៈ : ពូ កាលពូធ្វើសង្គ្រាមក្រោយ៧៧នឹង បន្ទាប់ពីភាគនឹងមានពីណាធ្វើអីខ្លះ?

ពន : ចូលគាតេនេះ សុន សេន ។

វណ្ណៈ : សុន សេនមេធំ?

ពន : សុន សេន មក ហើយគេដកភាគចេញ សុន សេន មាស មុត តាមុតក្តាប់រួមនឹង បណ្តោយ ។

វណ្ណៈ : ចុះនៅនេះសុន សេន?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : សុន សេន គាត់កាន់ប៉ុន្មាន គាំភ័ក្តីរៀន ភ្នំព្រឹក្ស?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : នៅណាទៀត?

ពន : ខាងម៉ាឡៃ ខាងអី ។ ដល់ពេលសុន សេនចូលមកនឹងចាប់ផ្តើមមានសម្លាប់ប្រជាពលរដ្ឋ ទៀតហើយ ។

វណ្ណៈ : ហា! ម៉េចពូថាសម្លាប់ទៀត?

ពន : ចុះ.....គាត់ផ្ទៃក្នុង ។

វណ្ណៈ : ផ្ទៃក្នុងម៉េច?

ពន : ផ្ទៃក្នុងទៅខាងជាមួយលោកហ៊ុន សែន ។ គាត់ចាប់ផ្តើមសម្លាប់ប្រជាជន អ្នកណាធ្វើខុស កាលណាធ្វើខុស យើងចាប់ដាក់កុក ដាក់អីនឹង ។

វណ្ណៈ : ចឹងនៅពេលសុន សេនចូលមកឆ្នាំណាពូចាំទេ?

ពន : ដឹងឆ្នាំអី ខ្ញុំភ្លេចអស់រលីងហើយ ។

វណ្ណៈ : ចាប់ប្រជាជន ឬក៏ចាប់ទ័ព?

ពន : ចាប់ទ័ពក៏ចាប់ ប្រជាជនក៏ចាប់ ឲ្យតែធ្វើខុស ។ ប៉ុនសុន សេនចូលមកដូចឆ្នាំ៧០ ជាង ៧០ ច្បាយដែរនឹង ។

វណ្ណៈ : មិនមែនទេ ក្រោយ ។ សុន សេនចូលមកឆ្នាំ៧០ ជាងហើយ ព្រោះ៧០ ច្បាយនៅក្នុង សម័យខ្មែរក្រហម ។

ពន : សុន សេនចូលមកបានប៉ុន្មានឆ្នាំ សមាហរណកម្មបណ្តោយ ។

វណ្ណ : ចឹងសុន សេន កាច?

ពន : បាទ! ឲ្យធ្វើខុសតិចអត់បាន ដឹងចាប់ហើយ ។

វណ្ណ : ចឹងសុន សេនគ្រប់គ្រងតំបន់នេះ?

ពន : អី!

វណ្ណ : ចឹងខុសមាថាកាលដែលសុន សេន មកគ្រប់គ្រងមានប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិប្រជាជនទេ?

ពន : អត់មានប្រមូលទេ គាត់ធ្វើបាបខាងដូរវិចារកសិករអត់បាន កាប់ចំការមិនឲ្យកាប់ ធ្វើអី មិនឲ្យកាប់ ។ ណាចាប់ប្រជាពលរដ្ឋមកពីក្នុង យកមកវៃចោលក៏មាន ។

វណ្ណ : ចឹងប្រជាជនមកពីក្នុង គាត់វៃចោលដែរ?

ពន : ឲ្យចាប់មកដឹងវៃចោល ប៉ុន្តែអ្នកមកពីក្នុងដូចកម្រសដែរ គាត់ធ្វើបាប គាត់ថាសុទ្ធតែ អ្នកមកស្ដីបការណ៍មកអី គាត់មិនឲ្យទុក ។

វណ្ណ : ចុះបើយូន?

ពន : ថាចាប់បានក៏មិនទុកដែរមើលទៅ បើថាផ្ទៃក្នុងវាមើបមិនដឹង អង្គភាពគាត់ជាមួយគ្នាទេ ។

វណ្ណ : ចឹងពូកិតថា ដោយសារអំពើឃោរឃៅរបស់សុន សេនចឹង បានជាគេសម្លាប់គ្រួសារគាត់ ទាំងពូជចឹង ឬក៏មើប អាទិញជាកម្មពៀរ ឬក៏យ៉ាងមើប បើតាមពូកិត?

ពន : កម្មពៀររបស់គាត់ ។

វណ្ណ : ចឹងពេលដែលសុន សេន ស្លាប់គេអរ ឬក៏ប្រជាជនអរ ឬក៏មានការអាណិត?

ពន : អត់មានអាណាអាណិតមួយទេ ។

វណ្ណ : មើបបានចឹង?

ពន : ស្អប់គាត់ ។

វណ្ណ : ស្អប់គាត់?

ពន : អី!

វណ្ណ : ផុតពីរបបខ្មែរក្រហមហើយ ចូលព្រៃហើយ នៅតាមធ្វើបាបគេទៀត?

ពន : ហ្នឹង ។

វណ្ណ : ចុះពូមានដឹងថា រឿងសុន សេន ដែលគេសម្លាប់គាត់ទាំងគ្រួសារ ពូមានដឹងរឿងខ្លះទេ?

ពន : អាទេ... គាត់មកនេះហើយ គាត់រត់មកនេះ គាត់រត់ចូលទៅក្នុង.....(ស្ដាប់មិនបាន) ។ នៅនឹងតាមុំក៏ដឹងខ្លះទាន់ ពីខ្លួនចាប់ ។

វណ្ណៈ : ចឹងរឿងរ៉ាវច្រើន នៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហម ក៏មានរឿងរ៉ាវសម្លាប់គ្នាឯងនឹងអ្នកជំនុំ
អាចុំក្រោយមកទៀត ក៏សម្លាប់អ្នកជំនុំឯងតទៅទៀត ដោយការមិនទុកចិត្តគ្នា ឬយ៉ាង
ម៉េច?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចុះប៉ុល ពត មានដែលមក?

ពន : ប៉ុល ពត មិនដែលមកទេ ប៉ុន្តែនៅនេះក៏ទៅរៀនជាមួយប៉ុលពត ។

វណ្ណៈ : ចុះពូអត់បានចូលរួមប្រជុំជាមួយគាត់?

ពន : អត់បានប្រជុំ គេប្រជុំតែវរសេនាធំ បានទៅប្រជុំជាមួយគាត់ ។ ហើយអីខ្សែវ សំដែន ក៏
មិនដែលប្រជុំជាមួយ គ្រាន់ចេញជាងកសារមក ។

វណ្ណៈ : ចុះពូអាចនិយាយរឿងរ៉ាវ ដែលសុន សេន ស្លាប់តិច ។ ពូមានដឹងរឿងខ្លះទេ ហេតុអី?

ពន : ខ្ញុំដឹងរឿងនឹង ។

វណ្ណៈ : ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ ។

ពន : គាត់ថា គាត់យោរយៅ ។

វណ្ណៈ : ដឹងថាសុន សេន យោរយៅ?

ពន : ប៉ុន្តែកូនចៅគាត់ ដៃស្តាំរបស់គាត់ អ្នកភូមិអូរល្អនេះ សុទ្ធតែដៃស្តាំគាត់ ។

វណ្ណៈ : ចឹងនៅភូមិអូរល្អជិតនេះនឹង?

ពន : បាទ!

វណ្ណៈ : តែកូនចៅរបៀបម៉េច?

ពន : ដែល...គាត់ទុកចិត្តស្រឡាញ់ ។

វណ្ណៈ : តែឥឡូវគេធ្វើអីដែរ?

ពន : ឥឡូវគេនៅប្រជាជនធម្មតា ។

វណ្ណៈ : មិន អត់មានកាចសាហាវ?

ពន : អត់ហ៊ាន ។

វណ្ណៈ : ហើយប្រជាជនក៏រាប់អានគ្នាធម្មតា?

ពន : រាប់អានគ្នាធម្មតា ។

វណ្ណៈ : ចុះពូបើសិនជាពួកគេមើល ដូចជាពួកគេបំភ្លឺកាត់សម័យខ្មែរក្រហមដែរ ពួកគេថាការស្លាប់របស់ប្រជាជន និងការអត់អាហាររបស់ប្រជាជន ពួកគេថាជាការដែលអ្នកថ្នាក់លើជាអ្នកមានកំហុស ឬក៏ថ្នាក់ក្រោមជាអ្នកមានកំហុស?

ពន : អានីនមានថ្នាក់លើជាអ្នកដឹកនាំ ។

វណ្ណៈ : យើងអ្នកដឹកនាំធ្វើឲ្យមានកំហុស?

ពន : ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ : ដោយឲ្យប្រជាជនស្លាប់ច្រើន?

ពន : ហ្នឹង ។ ដល់យើងនេះ... បានជាបំបែកមួយហ៊ុន សែនទៅ យើងវាសុខសប្បាយរហូត ។

វណ្ណៈ : ចឹងពួកគេថា ការដែលខ្មែរក្រហមមេៗ ប្រកាសចូលសមាហរណកម្មនឹង ដូចជាពូជាកូនទាហាននឹង ពេញចិត្តនឹងចូលដែរ ឬក៏មិនចង់ចូលទេកាលនឹង?

ពន : កាលនឹង មេៗចូលហើយ កូនៗ មេៗទៅណាកូនៗទៅនឹងដែរ ។

វណ្ណៈ : អត់មានជំទាស់អី?

ពន : អត់មានជំទាស់ទេ ។

វណ្ណៈ : ចឹងពេញចិត្តនឹងចូលដែរ?

ពន : អី!

វណ្ណៈ : ចុះដល់ពេលពូចូលហើយ ពូឃើញថាការមិនទាន់ចូល និងការដែលចូលសមាហរណកម្មនេះ តើភាពរស់នៅនឹងវាមានលក្ខណៈខុសគ្នាយ៉ាងម៉េចដែរ?

ពន : វាខុសគ្នា វាលឺបំបែកធ្វើសង្គ្រាមទៅទៀត វាសុខសប្បាយរហូតទៅ ។

វណ្ណៈ : ចឹងពួកគេថា សង្គ្រាមអាចបំផ្លាញអ្វីខ្លះដល់ប្រជាជនយើង?

ពន : វាបំផ្លាញអាយុជីវិតប្រជាជនយើងអីដឹង ប៉ុន្តែយើងកុំមានសង្គ្រាមតាមព្រំដែន ថែយកអស់ដែរ ។ តាមព្រំដែន ប៉ុន្តែនេះថែយកអស់ច្រើនណាស់ដីយើង ដីខ្មែរយើង ។

វណ្ណៈ : ចុះបើឥឡូវ ខ្ញុំបាទថាបើសិនជាមានខ្មែរមិនត្រូវគ្នាទៀត ពូជឿថា មានអ្នកដែលចូលទៅធ្វើបដិវត្តប្រឆាំងទៀត ឬក៏មិនមាន មកដល់សម័យឥឡូវ?

ពន : មិនមានទេដឹង ។

វណ្ណៈ : ឥឡូវបើសិនជាចង់ចូលវាអត់មានព្រៃចូលទៀតឥឡូវនេះ ។

ពន : បាទ! ចិត្តខ្ញុំសព្វថ្ងៃខ្ញុំចង់ទៅវីថៃ ។

វណ្ណៈ : តែបើសិនជាវីខ្មែរក្លាងឆ្ងល់បំប៉ន?

ពន : អី!
 វណ្ណ : ឈប់ហើយ បើទៅរឺថៃ រឺវិជ្ជាមួយបរទេសរឺទៀត?
 ពន : អី! ចង់យកទឹកដីមកវិញ ។
 វណ្ណ : ចឹងយើងធ្វើសង្គ្រាមរឺខ្មែរៗគ្នាឯង រយៈពេល២០-៣០ឆ្នាំនេះ វាខាតច្រើនណាស់
 ប្រទេសគេដិតខាង គេអភិវឌ្ឍន៍ អត់មានសង្គ្រាមគេជឿនលឿនដូចជា ប្រទេសថៃអីវា
 ក្លាយជាប្រទេសអ្នកមានអស់ហើយ ។ ហើយយើងឥឡូវទើបចាប់ផ្តើមកសាង បើយើងកុំ
 មានសង្គ្រាមទៅ យើងអាចអភិវឌ្ឍបានទៅមុខអីបានសុខសប្បាយដែរ ។
 ពន : ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃវាក្តៅដែរ រឿងថៃវាយកទឹកដីចេះចុះៗ ។
 វណ្ណ : វាដណ្តើមប្រាសាទព្រះវិហារ ។
 ពន : នេះប្រាសាទព្រះវិហារ រឿងទឹកធ្លាក់នេះថៃរបស់វាដែរ ។
 វណ្ណ : ទឹកធ្លាក់?
 ពន : នេះនៅម៉ាក្នុងនេះ ។
 វណ្ណ : នេះជ្រលងភ្នំ?
 ពន : នឹងតូចនេះ វាថៃរបស់វាដែរ ។
 វណ្ណ : ឥឡូវយើង ខុបមាថាដូះយើងនេះ ចឹងពីក្រោយដូះយើងទៅប៉ុន្មានភ្នំដល់ថៃ?
 ពន : ព្រំដែននេះទៅប្រហែលម៉ាក្នុងជាន់ ។
 វណ្ណ : ម៉ាក្នុងជាន់ដល់ដីថៃ?
 ពន : បាទ!
 វណ្ណ : ចឹងប្រជាជនថៃគេដាំចំការ ដាំអីដូចគ្នាដែរ?
 ពន : ដាំប្រេងដូង ។
 វណ្ណ : ចឹងទៅតាមនេះមានអូរ?
 ពន : អូ! ប៉ុន្តែវាចង់បានអាដីនេះ ដីកោះនេះ វាមកប៉ុន្មានសារ យើងខ្លាំងយើងដាក់វា វាអត់
 សូវហ៊ានដែរ ។
 វណ្ណ : ចឹងដូចជាអាអូរនឹងគេហៅអូរអី?
 ពន : វាហៅ ក្តារវាទឹកធ្លាក់ពីដើម ។
 វណ្ណ : អូរទឹកធ្លាក់?

ពន : អានេះអូរសិប្បកម្ម អានេះគេហៅភ្នំ៥៣ ថៃចង់បានខ្លាំងណាស់អានឹង ប្រដាប់អាវុធជាក់ គ្នាប៉ុន្មានសារ ។

វណ្ណ : ចឹងអានុចថាអាក្នុង៥៣នឹង វានៅក្នុងខាងអូរខាងនេះ ឬអូរខាងនោះ?

ពន : វានៅព្រំនឹងបណ្តោយ អាក្រោមនេះដីកោះ ។

វណ្ណ : ឧបមាថា អូរចឹង អូរតាមព្រំដែនចឹង វានៅអូរខាងនេះ ឬអូរខាងនោះ?

ពន : វានៅចំកណ្តាលកោះ ។

អ្នកដឹកខាង : ខាងនេះក៏អូរ ខាងនោះក៏អូរ ។

វណ្ណ : វានៅពាក់កណ្តាល ចឹងវាចង់ឲ្យយើងចែកវាដែរ?

អ្នកដឹកខាង : យើងអត់ធ្វើ ដីថៃក៏មិនហ៊ានធ្វើ ខ្មែរក៏មិនហ៊ានធ្វើទុកចោលនឹង ។

វណ្ណ : គេហៅភ្នំ៥៣?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ម៉េចបានគេហៅភ្នំ៥៣?

ពន : យើងពីដើមមកវាឈ្មោះចឹង ។

វណ្ណ : ឮឈ្មោះតាមគ្នាមក?

ពន : អី!

វណ្ណ : ចុះពួកអ្នក ពួកគិតថាពេលឥឡូវពីមុន ឥឡូវនេះស្រួលជាង?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ស្រួលជាងកាលសម័យតស៊ូ?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ហើយប្រជាជនរស់នៅភូមិនេះ សព្វថ្ងៃមានច្រើនគ្រួសារដែរ?

ពន : ច្រើន ។

វណ្ណ : ឥឡូវអ្នកចំណូល សុទ្ធអ្នកចាស់ ឬអ្នកចំណូលថ្មីមកនៅដែរ?

ពន : ឥឡូវភាគច្រើនអ្នកចំណូលថ្មី អ្នកចាស់រៀងខ្លះខ្លះទៅនេះ ទៅនៅនោះអស់ទៅ ។

វណ្ណ : ចុះឥឡូវដីអី ដីស្រែ ដីចំការអីថ្លៃដែរ?

ពន : ថ្លៃដែរ ។

វណ្ណ : ម៉ាវៃប៉ុន្មាន?

ពន : ម៉ាវៃម៉ាម៉ុនអី ដីភូមិម៉ាវៃ៣-៤ម៉ុន ។

វណ្ណ : ឥឡូវកេតិកត្រៃ?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ម៉ាវ៉ែនីនប៉ុន្មានម៉ែត្រ ពូមានដឹង?

ពន : ម៉ាវ៉ែនីន ៤០ ម៉ែត្រ ៤ ជ្រុង របស់ខ្ញុំដីមានប៉ុន្មាន ឈើលក់ៗ ។

វណ្ណ : កាលមុនពូមានប៉ុន្មានវ៉ែដែរ?

ពន : កាលមុនមាន ៣០ - ៤០ វ៉ែដែរ ប៉ុនឥឡូវនៅសល់ប៉ុន្មាន ១៥ វ៉ែ
លក់អស់រលីងឆកឈើៗ ។

វណ្ណ : ឥឡូវទុក ១៥ វ៉ែដាំដំឡូងដាំអីនឹង ក្រាន់ចិញ្ចឹមជីវិតតទៀត?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ឥឡូវពូមានដាំដំឡូងដាំអីទេ?

ពន : ដួលឲ្យកេ ដួលហើយអត់បានដាំខ្លួនឯង វាអត់មានដើមទុន ។

វណ្ណ : ដួលកេបានម៉ាឆ្នាំប៉ុន្មាន ១៥ វ៉ែនឹង?

ពន : ម៉ាវ៉ែនីនដួលកេ ម៉ាវ៉ែនីន ៧០០ ៗ លុយបាត ។

វណ្ណ : បានថែកដែរ?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ប៉ុនគេយកទៅធ្វើទៀត មានខាត មានចំណេញ ។

ពន : ប៉ុនគេធ្វើគ្មានអីខាតដំឡូង ។

វណ្ណ : ដំឡូងឆ្នាំនឹងថ្លៃដង ។

ពន : ហ្នឹង ។

វណ្ណ : ចឹងប្រជាជនភាគច្រើននៅនឹង គេរកមុខរបររកស៊ីដាំដំឡូង ហើយដាំអីកេ?

ពន : ដាំដំឡូង ពោត សណ្តែក មុខរបរមានតែប៉ុននឹងឯង ។

វណ្ណ : ចុះពូដូចថា សព្វថ្ងៃនេះ ពូមានដឹងរឿងគុណការកេកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមធំៗ ពូ
មានដឹងទេ ។

ពន : អត់ដឹងដឹង ។

វណ្ណ : អត់ដឹង?

ពន : ហ្នឹង ។

វណ្ណ : ចុះពូអត់មានដែលស្តាប់វិទ្យុ ស្តាប់អី?

ពន : មិនដែលបានស្តាប់ ។

វណ្ណ : មិនដែលបានស្តាប់ទេ?

ពន : អី!

វណ្ណ : ចឹងខ្ញុំប្រាប់ថារាល់ថ្ងៃនឹង គេយុំខ្លួនលោកតារាអៀង សារី, តានួន ជា, ប្រពន្ធតារាអៀង សារី, ហើយនឹងខៀវ សំផន, និងខុច ។ តាខុច គេកាត់ទោសហើយ ។ ចឹងនៅដល់ប៉ុន្មាន នាក់ទៀត គេកាត់ទោសនិងប៉ុន្មានខែខាងមុខទៀតនឹងគេនឹងកាត់ទោសកាត់ ។ ដោយសារ ការដឹកនាំរបស់កាត់នឹងធ្វើឲ្យប្រជាជនស្លាប់ច្រើននៅក្នុងសម័យនឹង ។ ចឹងពួកគេថា មាន តុលាការកាត់ទោសនឹង ជាការត្រឹមត្រូវ ឬក៏មិនត្រឹមត្រូវទេ បើសិនជាមតិយោបល់ របស់ពួកវា?

ពន : មានទៅនេះដែលម៉េច មិនដែលបានស្តាប់រឿងនឹង ។

វណ្ណ : តែពួកគេថាមានតុលាការជាការត្រឹមត្រូវ ឬមិនត្រឹមត្រូវទេ បើគិតពួកគេ ។ មានតុលាការ ល្អ ឬមិនល្អ?

ពន : បញ្ហាគេកាត់ទោស ត្រឹមត្រូវហើយ ។

វណ្ណ : ហេតុអ្វីទៅពួក បានពួកគេថាត្រឹមត្រូវ?

ពន : ត្រូវរកយុត្តិធម៌ អ្នកណាខុស អ្នកណាត្រូវ ។

វណ្ណ : ចឹងនៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិអីនឹង អ្នកដឹកនាំប្រទេសមួយៗ ដែលយើងបានព្រមព្រៀងចុះ ហត្ថលេខានៅអង្គការសហប្រជាជាតិហើយ ការសម្របមនុស្ស ការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សនឹង វាមាននៅក្នុងច្បាប់ទាំងអស់នឹង ។ ហើយបើយើងដឹកនាំប្រទេស ស្លាប់ប្រជាជនច្រើន ទោះបីយើងមានចំណាស់ ចាស់ប៉ុណ្ណាក៏ដោយគេអត់គិតរឿងចាស់ រឿងក្មេងទេ កាល ណាដែលយើងធ្វើខុស គឺច្បាប់វិនិច្ឆ័យទោស ។ ចឹងពួកកាត់ ទោះបីកាត់ចាស់រាល់ថ្ងៃ កាត់ ចាស់ខ្លាំងណាស់ ដូចតានួន ជា ៨០ ជាងអីចឹង ។ ប៉ុន្តែគេមិនអាចលើកលែងទោសឲ្យកាត់ ទេ ព្រោះកាត់សម័យកាត់ដឹកនាំប្រជាជនស្លាប់ច្រើន ។ ចឹងគេត្រូវតែកាត់ទោស ។ ចឹងពួ កគេថាកាត់ទោសនឹងត្រឹមត្រូវហើយ?

ពន : បាទ!

វណ្ណ : ចឹងខ្ញុំអស់សំនួរអីចង់សួរពួកទៀត ពួកមានអ្វីចង់និយាយបន្ថែមទៀតទេ?

ពន : ខ្ញុំអត់មានទៀតទេ ។

វណ្ណៈ : ចឹងខ្ញុំអរគុណពូប្រើន ។

ពន : បាទ!

« ចប់ »